

VÝSLEDKY 29. ROČNÍKU PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ DIVADELNÍ KOJETÍN 2023

Cena a NOMINACE NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena a DOPORUČENÍ NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
(Ne)korektní pravidla Divadelního spolku Kroměříž

Cena a DOPORUČENÍ NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka

CENA DIVÁKA divadelní skupině Mimoni Kojetín za inscenaci Haná se nesodí

CENY:

Cena Ladislavu Kolářovi za úpravu a režii inscenace (Ne)korektní pravidla DS Kroměříž

Cena Romaně Malinské za roli Nadřícené v inscenaci (Ne)korektní pravidla DS Kroměříž

Cena Michaele Vachové za roli Emmy v inscenaci (Ne)korektní pravidla DS Kroměříž

Cena Evě Kolomazníkové za spoluautorství adaptace Labyrintu světa a ráje srdce DS Jana Honsy Karolinka

Cena Alexandru Gregarovi za roli Oskara Tellmanna v inscenaci Cesta do Benátek divadla Exil Pardubice

Cena Věře Pojmanové za roli Edith Tellmannové v inscenaci Cesta do Benátek divadla Exil Pardubice

Cena Nikole Balajkové za dramaturgicko-režijní koncept inscenace Romeo, Julie a tma OS Lípa

Cena Tomáši Dorazilovi ml. za režii inscenace Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena Denise Šlesingrové a Michaele Rotreklové za výpravu inscenace Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena Pavlu Čeňkovi Vaculíkovi za hudbu k inscenaci Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena Ivetě Adámkové za roli Dívky v inscenaci Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena Kamile Hladké za dramaturgii Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

ČESTNÁ UZNÁNÍ:

Čestné uznání Milanu Zahradníkovi a Haně Svačinové za režijní vedení Mimoňů v inscenaci Haná se nesodí

Čestné uznání divadelní skupině Mimoni Kojetín za hereckou energii v inscenaci Haná se nesodí

Čestné uznání Honzovi Raclavskému za roli seržanta Trottera v inscenaci Past na myši divadla Stodola Sívce

Čestné uznání Evě Židlíkové za roli slečny Casewellové v inscenaci Past na myši divadla Stodola Sívce

Čestné uznání Ondřeji Buchtovi za roli Paraviciho v inscenaci Past na myši divadla Stodola Sivice

Čestné uznání Josefu Králíkovi za role Všudybyla a souseda v inscenaci Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka

Čestné uznání Miroslavu Urubkovi za role Smrti a Pavla z Tarsu v inscenaci Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka

Čestné uznání Nikole Zavřelové za role Mámení a Alžběty v inscenaci Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka

Čestné uznání Ludmile Bergové za roli Julie v inscenaci Byl to skřivan DS OB Velká Bystřice

Čestné uznání Mojmíru Doleželovi za scénografii inscenace Romeo, Julie a tma OS Lípa

Čestné uznání divadelnímu spolku Pod lampú Bánov za bezprostřední herecký projev v inscenaci Sněhurka a trpaslík

Složení poroty: Petra Richter Kohutová, Vladimír Fekar, Vladimír Altán Mátl

NOMINACE do programu Divadelního Pikniku Volyně 2023

Studio Divadla Haná Vyškov: Budeš dělat malé věci (Kratit)

Autor: Kamila Hladká, Karel Čapek

Režie: Tomáš Dorazil

Lektorský sbor (Odborná porota) Divadelního Kojetína 2023 nominuje na celostátní přehlídce činoherního a hudebního divadla DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023 inscenaci dramaturgické románu Karla Čapka Kratit uvedeného pod názvem Budeš dělat malé věci (Kratit) v nastudování souboru Studia Divadla Haná Vyškov.

K nominaci vedly tyto důvody:

- Dramaturgická volba a dramaturgie: Čapkův Kratit nebývá uváděn často, navíc dramaturgie Kamily Hladké je velmi zdařilá, promyšlená a neotřelá.

- Režie: Režisér Tomáš Dorazil se zaměřil na důkladnou práci s hercem, přičemž kladl důraz na vyrovnané herecké výkony, jasné a srozumitelné vyznění jednotlivých postav a čitelné odvyprávění příběhu. Adaptace se zabývá nejen etickým rozhodováním hlavní postavy Prokopa, ale i vlivem žen, touhy a vlastního mentálního rozpoložení na samotné rozhodování a umožňuje režii pracovat s mimoverbálním jednáním postav. Tomáš Dorazil dokázal obdivuhodně a s mistrovstvím přenést svou představu na jeviště.

- Scénografické prostředky: Scéně dominuje poměrně prostorný předmět kubistického tvaru (jako odkaz na Josefa Čapka), který režie využila k vytvoření všech potřebných prostorů. Šikmé plochy, po kterých herci chodí, vyžadují od nich maximální soustředěnost a ta se také mimoděk projevuje v jejich výkonu. Zároveň čelní část objektu slouží k projekci filmových dotáček, které jsou vyvedeny naprosto profesionálně a naprosto zapadají do celkové koncepce. Kostýmní složka působí nadčasově, ale v detailech cituje starou módu. Svícení je citlivé a dokresluje atmosféru, stejně tak jako scénická hudba, již dominuje použití živých houslí, které fungující taktéž jako rekvizita (metafora zmaru).

- Herecké výkony: Jak již bylo zmíněno v režijní složce jsou vyrovnané a to natolik, že účast dvou profesionálních herců není pro neznaného vůbec patrná (v dobrém slovy smyslu). Každá z postav má jasně vyložený charakter a jeho naplnění je bezchybné. I herci v menších rolích tak podávají velmi dobré herecké výkony.

Inscenace celkově působí velmi vyspěle a svými parametry výrazně převyšuje běžná amatérská představení. Hodinová stopáž je ideální a inscenaci svědčí. Má spád. Představení bylo jednoznačným vrcholem kojetínské přehlídky, a to ve všech složkách. Navíc má i inspirativní charakter. Porota se na její nominaci jednohlasně shodla.

DOPORUČENÍ do programu Divadelního Pikniku Volyně 2023

Divadelní spolek Jana Honsy Karolinka: Labyrint světa a ráj srdce

Autor: Jan Ámos Komenský, Dodo Gombár, Eva Kolomazníková

Režie: Dodo Gombár

Divadelní soubor Jana Honsy z Karolinky jsme dlouho neviděli. Svého času zazářila zejména trojice inscenací – v roce 2005 Doma Martina Františáka, v roce 2010 Nevěsta téhož autora a režiséra a v roce 2015 Františákova adaptace Adventu Jarmily Glazarové v režii Gustava Řezníčka. Letos přivezl soubor inscenaci vycházející z Komenského Labyrintu světa a ráje srdce, který vyšel poprvé přesně před čtyřmi sty lety, v režii Dodo Gombára.

Příběh je chytře vystavěný, vychází z přemýšlení o fungování zcela konkrétní obce, zároveň klade obecnější otázky o povaze dnešního světa. Odehrává se během pár vteřin, kdy během pohybu ženy a dítěte vynechá srdce učitele Janka. Ten vzápětí prochází procesem vyrovnávání se se ztrátou, upadá do stavu snění, a společně s průvodci Všudybudem (suverénní chlapisko Jožka Králík) a Mámením (svůdná a koketózní Nikola Zavřelová) vydává se na cestu do labyrintu světa, zde se dozvídáme o jeho životě mezi lidmi, stává se poutníkem, a prostřednictvím mikrosvětla obce, v níž žije, se mu zjevují cesty současného světa, světa určovaného sociálními sítěmi, technologiemi, odcizením a, jak jinak za Komenského i dnes, Smrtí.

Výpravu tvoří množství židlí, jejichž funkce se průběžně mění, a předměty všedního fungování (od kovových kbelíků přes necky, kuchyňskou váhu, ubrusy, záclony...), jeviště je vystláno novinami a lemováno knihami. Zvuk zastupuje polyfonie hlasů a harmonika, na níž hraje samotný režisér Dodo Gombár, příznačně hraje jen díky dechu, vzduchu, který měchy prochází, je to tedy nástroj v tomto smyslu oduševnělý.

Postavy se proměňují, z dětí se stávají lékaři, z kněze Smrt, Mámení má tvář Jankovy švagrové, Všudybud souseda a přítele; na konci promlouvá mrtvá žena ústy všech a nikoli víra v boha, ale víra v lásku přináší naději...

Dodo Gombár chce účast publika. Tak jako Všudybud a Mámení vedou poutníka Jana k tomu, aby jevy, jež na své pouti labyrintem světa aktivně proséval sebou samým, tak také Labyrint světa a ráj srdce v podání karolinských chce být proséván srdci, city a emocemi diváků, kteří se společně s herci a učitelem Jankem na cestu vydali.

Celou dobu se pohybujeme mezi zobecňujícím a velmi osobním, mýtem a vesnickým příběhem, realitou a snem. A tak divák – pokud na způsob komunikace karolinských přistoupí – odpouští i nedokonalosti v hereckém projevu, menší slyšitelnost či vyšší míru patosu. Ta inscenace není pro každého, vyžaduje nadstandardně spolupracujícího diváka – ale je školou metafory, organizace divadelního času a vědomého zacházení s tématy a divadelními prostředky.

Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka je doporučen do programu Divadelního Pikniku Volyně.

DOPORUČENÍ do programu Divadelního Pikniku Volyně 2023

Divadelní spolek Kroměříž: (Ne)korektní pravidla

Autor: Mike Bartlett

Režie: Ladislav „Láry“ Kolář

Po loňském představení v dopisech Milá matko... do Kojetína kroměřížští opět přivezli komorní inscenaci, jež se hrála s diváky na jevišti, tentokrát upravenou rozhlasovou hru Mika Bartletta Smluvní vztahy, přejmenovanou na (Ne)korektní pravidla.

Pouhé dvě herečky. Pouhé dvě postavy. Emma (Michaela Vachová) a její nadřízená (Romana Malinská). Komorní hra. V chytře zvoleném komorním prostoru přímo na jevišti Sokolovny. Rozhlas překlopený na divadlo získal třetí rozměr. Hra hlasů dostala konkrétnost žen z masa a kostí, které se však mnohdy jako ženy – lidé z masa a kostí nechovají. Herci na dotek. Pozornost k detailu. Precizní, do detailu vysoustruhované herecké výkony. Ale nikoliv robotické. Divadelní soubor Kroměříž je záruka herecké kvality. A v poslední době často i zárukou atraktivních, nepodbízivých, a ne zcela běžně uváděných divadelních textů. Hra Mika Bartletta Smluvní vztahy, kterou kroměřížští uvádějí pod výstižným názvem (Ne)korektní pravidla, zvláště pak v době, kdy korektnost a hyperkorektnost jsou často skloňovanými slovy v médiích i našich konverzích, patří právě do skupiny atraktivních komorních textů.

Odcizený modelový obraz vztahů v korporátních nadnárodních společnostech je v této hře doveden ad absurdum. Ano. Ad absurdum. Hra současná, ale jakoby vystřížená ze šedesátých let, kdy si dramatici začali tématu rozkladu lidské integrity a identity v čím dál tím více byrokratizované společnosti všimnout ve svých dílech. Ve hře anglického dramatika Mika Bartletta vedou smluvní vztahy k takovému jednání nadřízených s podřízenými, že je to až mrazivé. Důsledky manipulace se

podepisují na jednotlivci, který je pro udržení práce schopen nechat si totálně rozložit svůj vlastní život. Důsledky se projevují nejen na rozkladu vztahů, ale i na dětských životech. Postava Emmy se stává součástí korporátního myšlení, podobně jako se postavy Havlova Vyrozumění stávají součástí podniku, v němž se komunikuje umělou řečí ptydepe. Podnik se smluvními vztahy má moc přijmout pravidla neslučitelná s normálním lidským životem, v němž jsme ještě řízeni občas i pudy a emocemi.

Režisér Lára Kolář společně s herci zvolil takový přístup k textu, který je, řečeno přirovnáním, více kafkovský než havlovský. Až umanutě oslovské dodržování nařízení o milostných a sexuálních vztazích na pracovišti, které vede k tragédii, je zde díky Romaně Malinské naplněno tajemstvím, zda nadřícená tak jedná proto, že je už také obětí korporátu a žene ji pomsta, nebo je spíše korporátem vymytým odosobněným výtvořem. Michaela Vachová ukazuje cestu od rozverné až nadřilé suverénní dívky k proměně v monstrum, jež je pro udržení ve firmě schopné čehokoliv a nechá v sobě potlačit i základní mateřské a sexuální pudy a emoce.

Lára Kolář precizně pracuje s hudebním i světelným plánem, jako režisér je vlastně stálicí souboru. Dlouhodobá spolupráce se souborem je jednoznačně znát. Na závěr recenze tedy můžeme použít slovo z konce inscenace: výborně.

(Ne)korektní vztahy DS Kroměříž jsou doporučeny do programu Divadelního Pikniku Volyně 2023.